

✓ Заявнику, позивачу якнайкраще до справи та судового розгляду залучати третю особу (Відділ громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб)

✓ Посилання виключно на положення ст. 391 ЦКУ є неправильним. Адже дана проблема регулюється ще й нормами сімейного та житлового законодавства.

Задля спрощення проведення відповідної процедури вважаю за необхідне створити та офіційно зафіксувати роз'яснення у справах пов'язаних з виселенням та зняттям з реєстрації, що явно скоротять довготривалість судових тяганин, та зменшать кількість справ залишених судами без розгляду.

Бібліографічні посилання:

1. Конституція України // Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. – Х.: „Фоліо”, 2001. – 46с.
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р.: Офіційний текст. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 464 с.
3. Житловий кодекс Української РСР від 30 червня 1983 року № 5464-Х.

Павленко Євгенія Андріївна,
курсант четвертого го курсу ФПФОДР
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Балабан Сергій Миколайович,
кандидат юридичних наук,
декан факультету підготовки фахівців для
підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОРГАНІЗАЦІЯ ТЕХНОЛОГІЇ ОБЛІКОВОГО ПРОЦЕСУ

Розвиток досліджень, спрямованих на вдосконалення організаційних засад технології облікового процесу бюджетних установ у сучасних умовах виступає одним із важливих чинників підвищення ефективності їхньої діяльності. Сьогодні досить актуальним питанням в бюджетних установах є дослідження організації технології обліку. Система облікового процесу, яка правильно організована дозволить працівникам бюджетної сфери отримувати достовірну, своєчасну інформацію, завдяки якій здійснюється прийняття управлінських рішень.

Під організацією облікового процесу розуміють сукупність операцій, виконання яких забезпечує комплексну організацію бухгалтерського обліку, виходячи із ознак бюджетних установ, відносно яких вона застосовується.

Тобто організація бухгалтерського обліку має забезпечувати якість облікової інформації та економічність процесу її формування. Узагальнення перерахованих критеріїв можна досягнути, використовуючи чітку організацію технології бухгалтерського обліку, яка повинна включати такі основні вимоги, організація технології облікового процесу має забезпечувати якість облікової інформації; забезпечувати економічність процесу формування облікової інформації; враховувати специфіку конкретного суб'єкта.[1.с.52]

За своїм характером організація технології бухгалтерського обліку поділяється на три етапи: первинний, проточний, підсумковий. Кожному етапу притаманні елементи, прийоми та характеристики технології бухгалтерського обліку як процесу.[2.с.16]

Перший етап. Поточний нагляд, вимірювання та реєстрація господарських операцій (документування операцій) – первинний облік.

Другий етап. Систематизація та групування облікової інформації, яка міститься у первинних документах, технічна обробка первинної інформації, її систематизація згідно з вимогами організації бухгалтерського обліку, управління та поточного контролю – поточний облік.

Третій етап. Складання встановлених форм бухгалтерської (фінансової) звітності на підставі даних бухгалтерського обліку – підсумковий облік.[3]

У працях В. В. Сопка, В. П. Завгороднього основними об'єктами організації облікового процесу визначено: 1) облікова номенклатура; 2) носії облікової номенклатури; 3) рух носіїв; 4) технологія облікового процесу забезпечення руху носіїв [4, с. 25].

Первинний облік. Облікові номенклатури, формуючись під впливом господарської діяльності суб'єкта господарювання, характеризують об'єкти обліку. Класифікація облікових номенклатур за об'єктами обліку є початком їх організації. У бюджетних установах, які впродовж певного часу здійснюють господарську діяльність, проблем з формулюванням такої класифікації не виникає. Характеристика та розробка облікових номенклатур здійснюється за об'єктами обліку. Отже, на етапі первинного обліку визначаються: складові характеристики облікової номенклатури; причини виникнення факту; документи, у яких фіксується факт господарської операції; завдання, у яких використовується ця інформація.

Поточний облік. На етапі поточного обліку визначаються облікові реєстри та реквізити облікових реєстрів. В облікових реєстрах фіксуються дані первинного обліку. Визначається сукупність відомостей, нагромаджувальних відомостей, карток, книг та інших носіїв інформації поточного етапу бухгалтерського обліку. У реквізитах облікових реєстрів фіксується характеристика облікових номенклатур поточного обліку. Як і первинні документи, облікові реєстри становлять певний вид носіїв облікової інформації, призначених для систематизації та нагромадження інформації первинних документів, для відбиття на рахунках бухгалтерського обліку та звітності.

Підсумковий облік. На етапі підсумкового обліку визначаються форми і найменування звітності, у яких відбиваються ці інформаційні потоки; користувачі інформації; завдання, у яких використовуються дані облікового процесу.[5.с.120]

Організація носіїв облікової інформації потребує додержання трьох особливостей бухгалтерського обліку як процесу формування доказів.

Перша особливість бухгалтерського обліку як процесу полягає у тому, що кожний господарський факт – явище або процес – має бути насамперед зафіксованим на носії як доказ, тобто як документ.

Друга особливість – усі господарські факти – явища та процеси – із первинних документів, тобто доказів про їх реальність, підлягають обов'язковому запису (реєстрації) та нагромадженню в облікових реєстрах.

Третя особливість бухгалтерського обліку полягає у тому, що облік як процес не закінчується визначенням нового стану об'єкта в облікових реєстрах, а підсумкові дані мають бути перенесені із облікових реєстрів у звітні форми, які після заповнення їх автоматично стають носіями облікової (підсумкової, звітної) інформації та відповідно доказами.[3]

Отже, технологія облікового процесу в усіх випадках передбачає такі об'єкти організації, як номенклатура, носії даних, рух носіїв, забезпечення процесу. Характерним при цьому є те, що зазначені об'єкти використовуються на всіх трьох етапах облікового процесу — первинному,

поточному і підсумковому.

Бібліографічні посилання:

1. Ларікова Т.В., к.е.н., доцент, Шилко І.С. Організація тенології облікового процесу в бюджетних установах : особливості та ключові позиції / Т.В. Ларікова // . – З. ЗНУ.-№ 1 (29).- 2016. С.52-60.
2. Бенько М. М. Концепція організації облікового технологічного процесу в торговельному підприємстві / М. М. Бенько // Агросвіт. — 2011. — № 10. — С. 15—17
3. Електронний ресурс:
http://lubbook.org/book_599_glava_3_Tema_3._Organ%D1%96za%D1%81%D1%96ja_obl%D1%96k.html.
4. Сопко В. В. Організація бухгалтерського обліку, економічного контролю та аналізу: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / В. В. Сопко, В. П. Завгородній. — К. : КНЕУ, 2004. — 412 с.
5. Свірко С. В. Організація бухгалтерського обліку в бюджетних установах : навч. посіб. / С. В. Свірко. — [2-ге вид., без змін]. — К. : КНЕУ, 2006. — 380 с.

Білозора Юлія Сергіївна,
курсант четвертого курсу ФПФОДР
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Коваленко Андрій Васильович,
кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

**ПРОЕКТ ЗМІН ДО ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО
КОДЕКСУ УКРАЇНИ**

Виходячи зі змісту прийнятого в червні 2017 року законопроекту «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» слід зазначити, що зміни які були внесені до Цивільного процесуального кодексу України (далі ЦПК України) за мету ставлять необхідність удосконалення забезпечення судового захисту прав, свобод та інтересів учасників цивільного процесу. [2] Саме таке обґрунтування було зазначено в пояснювальній записці до законопроекту.

Також в пояснювальній записці зазначено мету та завдання, які поставлені для досягнення мети, а саме ефективний, справедливий, неупереджений та своєчасний захист прав і свобод у суді, основним серед яких слід виділити саме забезпечення належне виконання судами своїх повноважень та дотримання усіх принципів судочинства на всіх стадіях судового процесу.[2]

Перше на що варто звернути увагу- це впровадження в структуру кодексу таких засад судочинства , як змагальність, диспозитивність та пропорційність.

Як зазначено в записці до Проекту Закону, переважна більшість процесуальних повноважень суду переглянута виходячи з принципу виконання судом у цивільному та господарському процесах виключно ролі арбітра і ніколи – слідчого.[2] Саме такі вимоги надать можливість учасникам